

**Daar moet je een
Frankenstein voor zijn**
(FRANKENSTEIN, TOGETHER AGAIN)

door
PAT COOK

vertaling
Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAAR MOET JE EEN FRANKENSTEIN VOOR ZIJN – FRANKENSTEIN, TOGETHER AGAIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR:

PAT COOK. De eerste keer dat Pat Cook het genoegen smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van "The Odd Couple" van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, "The Boys in the Hall", een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of andere vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfp opdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano's en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: "Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht" en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. "En geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!"

Frankenstein, Together Again
by
PAT COOK

PERSONAGES: (5 dames, 5 heren)

CLOTHILDA: een dienstmaagd die meer weet dan ze loslaat.

WOLFMAN: een weerwolf die in de kerker huist.

HELGA: Madame Frankenstein, eigenaar van het kasteel en manager van het bedrijf.

JEROME: rechterhand van Helga, probeert als een cowboy te praten.

CHANDLER PAGE: Amerikaanse toerist die niet de dapperste man ter wereld is en dat ook niet beweert te zijn.

LINDSEY PAGE: Chandlers dappere echtgenote, een vrouw met een geheim.

JUNIOR: een nogal gekke wetenschapper.

POP: een vrouw uit het dorp, die graag onrust zaait.

RUDOLPH: leider van de woedende dorpelingen.

Het MONSTER: eigenlijk heet ze Lily en ze is heel aantrekkelijk.

(5 dames en 5 heren)

Tijd:

Het heden

Plaats:

Slot Frankenstein

DECOR:

Het decor voor deze griezelklucht is het Slot Frankenstein. De lobby van de eens zeer oude gezinswoonruimte is nu “gemoderniseerd” in de stijl van het wilde westen, met diverse ongelooide dierenhuiden aan de muren, hoefijzers en cactussen. Er worden drie deuren gebruikt. De eerste, die RECHTS gesitueerd is, leidt naar buiten, naar de slotgracht, ophaalbrug enz. De tweede deur, die MIDDENACHTER gesitueerd is, leidt naar de keuken, provisiekamer en naar buiten. De derde deur, die LINKS gesitueerd is, leidt naar de kerker en het laboratorium. Er is ook een TRAP, RECHTSACHTER, die naar de kamers en andere etages leidt. Vlak bij de trap staat een grote boekenkast, afgeladen vol met allerlei oude boekwerken. Het meubilair in het vertrek is nogal oud en zeer ongerieflijk, maar is “opgeknapt” met vrolijk gekleurde kussens in rodeostijl. Een ruime bank staat bijna MIDDEN op het toneel en een net niet bijpassende stoel staat ernaast. Er staat een balie om de gasten te verwelkomen vlak bij de deur RECHTS, met daar bovenop diverse boeken, een hotelregister en een telefoon. Er staat een tafeltje met een ouderwetse radio erop. Verspreid in het vertrek staan verder allerlei niet bij elkaar passende stoelen, tafeltjes en planten, alsof men geprobeerd heeft het hele vertrek wat gastvrijer te doen lijken.

EERSTE BEDRIJF

1e scène

VOORDAT HET DOEK OPGAAT horen we een reclamespot. Er klinkt COWBOYMUZIEK.

OMROEPER: Jippy! Jippy ja-HEE! Hallo, eenzame cowboys! Missen jullie de prairie nog? Willen jullie nog koeien bijeendrijven? Nog behoefte iets te brandmerken? Nou, ferme jongens, stoere meiden, dan hebben we het juiste adres voor jullie. El Rancho Frankenstein! Dus, pak je spullen en ga kamperen. Op El Rancho Frankenstein. De enige vakantieboerderij in heel Transylvanië! En je weet maar nooit wie je daar tegenkomt...

(HET DOEK GAAT OP en het LICHT gaat aan in de lobby. Er ligt een groot zeildoek over de bank. Er naast staat een rechtopstaande stofzuiger. CLOTHILDA is aan het opruimen in het vertrek. Ze stopt en kijkt om zich heen alsof ze iets hoorde. Dan haalt ze haar schouders op en gaat door met haar werk. Maar dan klinkt het HUILEN van een weerwolf. Ze verstijft en kijkt weer om zich heen. Plotseling verschijnt WOLFMAN in de deur links, grommend)

CLOTHILDA: Nee... NEE! Jij komt niet in mijn buurt! *(WOLFMAN komt wat dichterbij)* Niet doen! Ik... ik wil dit niet doen! *(hij komt nog dichterbij)* Ik kan je niet tegenhouden, dat WEET je! Stop! *(hij komt nog dichterbij)* Goed, jochie, je vraagt erom! *(in één snelle beweging grijpt ze de stofzuiger en zet die aan. De WOLFMAN gaat op handen en voeten rond "dansen" vóór de naderende stofzuiger als zij die in zijn richting duwt. Hij doet een paar dappere uitvallen naar de stofzuiger maar trekt zich iedere keer weer terug. Tenslotte verdwijnt hij door de deur links. CLOTHILDA zet de stofzuiger uit)* Dat lukt gewoon iedere keer. *(HELGA komt op door de achterdeur)*

HELGA: Clothilda, wat is dat voor een lawaai hier?

CLOTHILDA: Niks. Ik moest alleen even een haarbal zien kwijt te raken.

HELGA: Ben je klaar met de kamers?

CLOTHILDA: Ja, mevrouw Helga. Zo goed als.

HELGA: Mooi. Die Amerikanen kunnen hier elk moment arriveren. *(ze kijkt op haar horloge)* Waar is Jerome? Hij had hier moeten zijn.

CLOTHILDA: Ik heb 'm niet gezien. *(ze leunt naar voren)* U denkt toch niet dat Junior hem te pakken heeft, hè?

HELGA: Hou toch eens op met dat soort dingen te zeggen! Ik wil niet dat je 't over hem hebt tegen de betalende gasten. Kunnen we eindelijk wat geld van die rijke Amerikanen krijgen om dit ouwe gebouw te redden en dan zijn die woeste verhalen over monsters in de recreatieruimte wel het LAATSTE dat we nodig hebben.

CLOTHILDA: Ja, mevrouw. *(loopt naar de bank)*

HELGA: En zoek Jerome!

CLOTHILDA: Hij moet hier ergens zijn. *(ze haalt het zeildoek van de bank en daar ligt JEROME te dutten. CLOTHILDA kijkt naar HELGA)* En dan nu mijn volgende tovertruc...

HELGA: *(ziet JEROME)* Jerome! *(JEROME springt overeind)*

JEROME: Nee, ik ben niet in de wijnkelder geweest!

HELGA: *(loopt naar hem toe)* Ik VROEG niet naar de wijnkelder.

JEROME: Sorry. Ik was te voorbarig.

HELGA: Geef acht! *(JEROME en CLOTHILDA, naast elkaar, gaan in de houding staan waarbij ze de hielen tegen elkaar klakken. HELGA loopt als een drilsergeant heen en weer voor hen langs)* Nu moeten jullie eens goed opletten. Straks komen Chandler en Lindsey Page hier en ik wil dat alles perfect verloopt. Ik wil dat ze denken dat dit een echte vakantieboerderij is. Lindsey Page wil dat alles gladjes verloopt. En zij heeft het voor het zeggen, weten jullie nog? Dus. Zijn de kamers klaar?

CLOTHILDA: Ja. Ik heb in elke kamer een cactus gezet en in elke kast leren beenstukken.

HELGA: En Jerome, heb jij geoefend?

JEROME: Ja!

HELGA: *(leunt naar voren)* Wat zeg je? *(JEROME haalt een pocketboekje uit zijn achterzak)*

JEROME: Ik bedoel... *(hij kijkt in het boekje)* Jippie ajo, jippie ajee. Welkom op de prairie. 's Avonds als het kampvuur brandt. *(houdt het boek omhoog)* In dit boekje staan allemaal uitdrukkingen uit het Wilde Westen en ik ben nachtenlang opgebleven om die uit m'n hoofd te leren.

HELGA: Zo wil ik het horen.

JEROME: *(stopt het boekje terug in zijn zak)* Wat doen we met Junior?

HELGA: Ik zorg wel voor Junior. *(ze loopt naar de deur links, opent die en kijkt erdoor)*

CLOTHILDA: Hij is daarginds, bezig met nog wat van zijn laboratoriumexperimenten. Ik heb er zojuist nog eentje opgeruimd.

HELGA: Hij mag graag wat prutsen, dat is alles.

JEROME: Dat is alles, zegt ze. Er is binnen een straal van 10 kilometer geen dier te vinden dat hij niet geopereerd heeft. We hebben beesten die half koe, half muilezel zijn. Geiten, die de hele tijd in het meer zwemmen.

CLOTHILDA: Geiten kunnen niet zwemmen!

JEROME: Doet er niet toe, ze hebben kieuwen! We hebben daarbuiten een dier dat van voren een kat en van achteren een kat is. (*HELGA kijkt hem aan*) Maar niet van DEZELFDE kat! Hij is ZO hoog (*hij geeft een hoogte aan*) van voren en ZO hoog (*hij geeft een lagere hoogte aan*) van achteren.

CLOTHILDA: Arm beest, gaat de hele dag bergopwaarts.

JEROME: En vorig jaar gaf Junior dat paard valse tanden. Ik ging naar buiten en het paard keek naar me, (*hij trekt een gezicht waarbij hij al zijn tanden laat zien*) alsof hij dacht dat ik een foto van hem ging nemen of zo.

HELGA: (*loopt terug naar hen*) Doe gewoon jullie werk, meer vraag ik niet. (*er wordt geklopt op de deur rechts*) Daar zijn ze! Op jullie plaats! (*ze loopt naar de keukendeur en opent die. CLOTHILDA gaat af*) Denk aan Clint Eastwood! (*HELGA gaat af. JEROME loopt naar de deur rechts. Hij stopt en oefent*)

JEROME: Koel, helder water! KOEL helder water! Koel HELDER water! (*hij glimlacht, in zijn nopjes met zichzelf, en opent de deur*) Bij de kraan? (*hij knipt met zijn vingers en probeert zich er dan uit te redden*) Kom in de saloon! (*LINDSEY en CHANDLER komen op. Chandler draagt hun bagage*)

LINDSEY: Hallo.

CHANDLER: Nou, daar zijn we dan eindelijk. (*hij laat de bagage op de grond ploffen*) Ik dacht niet dat we hier OOIT zouden arriveren! We moesten overnachten in de stad.

JEROME: Ik ben blij dat jullie hier aangelegd hebben. Schip ahoi en ik wens jullie een behouden vaart. (*haalt het boekje tevoorschijn*) Misschien heb ik hier het verkeerde boekje.

CHANDLER: Ik ben Chandler en dit is mijn vrouw, Lindsey. Wij zijn de Pages.

JEROME: Ik ben Jerome, jullie hoofdkoeienjongen. (*hij loopt naar de balie*) Als jullie nu even dit register zouden willen brandmerken.

LINDSEY: (*kijkt om zich heen*) Wow, moet je dit hier zien. Ik vind het geweldig!

CHANDLER: Het IS weer eens iets anders, dat is waar. (*hij tekent het hotelregister*) Je ziet niet veel kastelen in het Wilde Westen.

JEROME: Hartelijk dank, Mister Page. Hier is onze brochure.

CHANDLER: Huh?

JEROME: Wacht even. *(hij kijkt weer in het boekje)* Hier zijn wat van de hotsie-knotsie Cowboy Billy dingen die we voor jullie hebben. *(hij geeft CHANDLER een folder. LINSEY komt naar hen toe)* We hebben meezingavondjes, een kamp buiten en ruitertochten.

CHANDLER: Ja, toen we aan kwamen rijden zag ik buiten een paar van die paarden. Het was de meest eigenaardige groep dieren die ik ooit heb gezien. Weet je zeker dat het paarden zijn?

JEROME: *(stopt het boekje in zijn zak)* Och ja, we spelen hier een spelletje, wie ze een naam kan geven mag er op rijden.

LINDSEY: Wat kunnen we hier nog meer doen? *(ze geeft CHANDLER een elleboogstoot)* Wij als nieuwelingen.

JEROME: Jullie kunnen ook gaan zwemmen.

LINDSEY: Hebben jullie een zwembad?

JEROME: We hebben een slotgracht. Slechts tien meter breed maar zo LANG als jullie maar willen gaan!

LINDSEY: Hebben jullie kabel?

JEROME: Reken maar van yes.

CHANDLER: Jullie hebben kabeltelevisie hier? *(JEROME denkt even na en knipt dan met zijn vingers)*

JEROME: Televisie! Ik WIST dat we iets vergeten waren.

CHANDLER: Wacht eens, jullie hebben kabel maar geen...

JEROME: Ik VROEG me al af waarom Amerikanen zo opgewonden raakten over een stuk kabeldraad dat uit de muur hangt.

LINDSEY: Ach, schat, dat doet er niet toe, We kwamen hier niet naar toe om televisie te kijken.

CHANDLER: Zei je kampvuren?

JEROME: Ik zei kamp buiten.

CHANDLER: Geen vuren?

JEROME: Och, de dorpelingen komen hier soms naar toe met fakkels.

CHANDLER: En nog iets anders. Was er niet een of ander verhaal over dit kasteel? Iets over een monster of zoiets?

JEROME: *(nervus)* O, dat! Nee, nee. Dat is gewoon een grap die ze elkaar in het dorp vertellen. *(probeert het weg te lachen)* Weet u wel, het hangt aan de muur en het hik. Ra, ra, wat is dat? Een monster in het kasteel... *(HELGA komt op via de keukendeur. Ze draagt nu een grote cowboyhoed)*

HELGA: JIPPYYYYY!

JEROME: *(legt een hand over zijn hoofd)* O jee...

HELGA: *(loopt naar de ANDEREN)* Jullie moeten de Pages zijn! Ik vind het Billie Boem dat jullie op onze kleine hacienda logeren. Jullie mogen me allebei Helga noemen.

CHANDLER: *(droog)* Kijk nou, de nieuwe schooljuffrouw.

LINDSEY: Ik ben Lindsey en dit is Chandler. En ik WEET gewoon dat we het hier heerlijk zullen vinden.

HELGA: En wij zullen er alles aan doen dat u dat inderdaad vindt. We staan geheel tot uw beschikking, als u iets wenst hoeft u het maar te vragen.

CHANDLER: Ja, hoe zit het met dat verhaal over het monster dat...

LINDSEY: Mijn bedrijf popelt om mijn verslag te horen. En als Wereld-Wijd Reizen zegt dat iets goed is, zult u het drukker krijgen dan u aankunt.

HELGA: Potjandikkeprairie, als jullie niet iets tegenkomen dat jullie hebben willen, moeten jullie het gewoon Jerome maar vertellen. *(ze kijken naar JEROME, die niet oplet. Tenslotte merkt hij dat ze naar hem kijken)*

JEROME: *(als mosterd na de maaltijd)* Jippie jahee.

HELGA: Welke kamers hebben de twee hombres geboekt?

JEROME: Ze mogen kiezen.

CHANDLER: O, dat zal mooi zijn.

JEROME: We hebben de Buffalo Bill kamer, de Wilde Bill kamer en de gewoon Bill Kamer,

CHANDLER: Wat is het verschil?

JEROME: Nou, in de Buffalo Bill kamer krijg je je eigen buffel.

CHANDLER: En in de gewoon Bill kamer?

JEROME: Dat is ZONDER de buffel.

CHANDLER: En de Wilde Bill kamer?

JEROME: Die is het verst van de badkamer verwijderd.

LINDSEY: Laten we de Buffalo Bill kamer nemen. Ik heb nog nooit mijn eigen buffel gehad,

CHANDLER: Dat komt omdat ik niet toestond dat je moeder bij ons introk. *(LINDSEY lacht omdat ze zich voor de anderen niet wil laten kennen. Dan stopt ze ineens en stompt CHANDLER tegen zijn borst. CHANDLER terwijl hij naar adem snakt)* We nemen de Buffalo Bill kamer.

HELGA: Een heel goede keuze, makkers. Jerome, breng ze er heen, jij ratelslang.

JEROME: Ja mevrouw. De paden op, de lanen in! *(hij pakt hun bagage en loopt naar de trap)*

HELGA: De vreetschuur is open om jullie voerbak te vullen. *(CHANDLER kijkt naar JEROME)*

JEROME: De lunch staat opgediend. *(hij kijkt naar HELGA)* Ik denk dat ze dat bedoelt.

CHANDLER: Ik neem aan dat we veel maaltijden met aardappels zullen gebruiken.

LINDSEY: Chandler, begin nu niet weer.

CHANDLER: Wat mankeert dit land met zijn aardappels? Bij alles worden aardappels geserveerd. We stapten uit om een wegenkaart te kopen en kregen het met aardappelen opgediend.

LINDSEY: *(tegen HELGA)* Hij moet nog een beetje wennen aan de gang van zaken hier.

HELGA: Vanavond maakt Kokkie ribblappen.

CHANDLER: *(tegen JEROME)* Van welk dier?

JEROME: Dat weet je maar nooit.

CHANDLER: Huh?

JEROME: Trouwens, hoe wilt u de aardappels hebben?

HELGA: Jerome? *(ze wijst naar de trap)*

JEROME: Deze kant op, lui. *(hij gaat af via de trap)*

LINDSEY: Dit gaat ZO leuk worden!

CHANDLER: Dat moet een of andere duistere betekenis van het woord "leuk" zijn die ik niet ken.

LINDSEY: Wil je je mond houden! We gaan het leuk vinden al wordt het onze dood!

CHANDLER: Ja, schat. *(ze gaan af via de trap)*

HELGA: *(in zichzelf)* Laten we hopen van niet. *(ze loopt naar de keukendeur)* Clothilda? *(ze gaat af. Op het zelfde moment gaat de deur links piepend open en kijkt JUNIOR om het hoekje)*

JUNIOR: Ik dacht dat ik stemmen hoorde. *(hij waagt zich verder de lobby in en kijkt om zich heen)* Ik hoor uiteraard ALTIJD stemmen. Misschien is wat ze altijd zeggen toch waar. Misschien BEN ik wel gek. *(alsof hij iemand anders is)* O nee, dat is hij niet! *(kijkt snel om zich heen)* Wie zei dat?! *(neemt treurige houding aan)* "Er zitten zeven kikkertjes, al in een boerensloot. De sloot is dichtgevroren, de kikkers hallef dood." Wacht even, dat kan niet kloppen. Het vriest niet. *(vrolijk)* En ik ben springlevend. *(denkt diep na)* Waarom praat ik dan tegen mezelf als ik alleen ben? *(hij slaat zichzelf tegen het hoofd)* En waarom luister ik niet! *(hij grijpt zijn hand)* Hou daar mee op! *(hij draait zich om)* Bedankt, dat had ik nodig. *(hij kijkt naar zijn handen)* Zijn dit de handen van een dokter? *(alsof hij iemand anders is)* Waarom vraag je me dat? *(als zichzelf)* Gewoon om wat te zeggen. Ik kan zo niet doorgaan! *(hij huppelt naar de balie)* Dus ga ik zo maar door. Ik ben tot stilstand gekomen. Wacht. *(hij stopt met huppelen)* NU ben ik tot stilstand gekomen. Ik kan niet meer

verder... tenzij! *(als iemand anders)* Tenzij wat? *(als zichzelf)* Hou op met afluisteren! Ik heb iets nieuws nodig om mee te werken, ik heb iets nodig om... *(hij kijkt naar het hotelregister)* Wat is dit? *(hij pakt het register en leest erin)* Chandler en Lindsey Page. *(hij kijkt de zaal in)* Mensen! *(hij laat het register vallen en wrijft zich in de handen)* O...! Wat ik niet allemaal met mensen zou kunnen doen. Ik vraag me af hoe dom ze zijn. *(CHANDLER en LINDSEY komen op via de trap)*

CHANDLER: Ik kan de auto wel verzetten, jij hoeft niet mee te gaan.

LINDSEY: Je WEET dat je problemen hebt met het aan de verkeerde kant van de weg rijden.

CHANDLER: Jou daarentegen lukt dat altijd.

LINDSEY: Wil je niet zo zwaar op de hand zijn! *(het PAAR stopt als ze JUNIOR zien)*

JUNIOR: Mag ik jullie een vraag stellen?

CHANDLER: *(onzeker)* Wat?

JUNIOR: Waar komen jullie vandaan?

LINDSEY: *(trots)* Uit Amerika!

JUNIOR: *(kijkt de zaal in)* Perfect! *(hij lacht maniakaal en rent door de deur links af)*

CHANDLER: Ik wed dat hij de burgemeester is. *(hij loopt naar de deur rechts)*

LINDSEY: Wil je je nu eens inleven in dit alles?

CHANDLER: Oké, ik zal het proberen.

LINDSEY: Juist.

CHANDLER: ECHT! Ik zal me vermaken! *(hij opent de deur)*

LINDSEY: Dat geloof ik zodra varkens kunnen vliegen.

CHANDLER: *(kijkt naar buiten door de deur)* Gek dat je dat juist nu zegt.

LINDSEY: Huh? *(ze loopt naar de deur en kijkt naar buiten. BEIDEN rekken hun nek alsof ze iets weg zien vliegen. Dan kijken ze naar elkaar terwijl het licht langzaam uit gaat)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto